

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Confirmatio, pœnitentia, ordo sacer matrimonium. cap. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Hom. 7. in Epist. ad Coloss. exemplo statuae docet. Ne mireris (ait) quod in baptismo est, & natiuitas & corruptio, nam dic mihi an res diruere, ac dissoluere non contrarium sit ei quod est coniungere? Nemini non liquet, atqui hoc ignis facit; nam ceram dissoluit ac perdit, terram vero metallicam conglutinat, & aurum efficit; ita & hic fit; statuam ex cera factam demolita ignis vis, vicissim auream loco illius exhibet, verè quippe lutei sumus ante laucrum, post laucrum verò aurei.] Optima, autem ratio ad persuadendam hanc sanctitatè baptizatis hæc esse potest, quoniam omnis actio cuiuscumque rei naturam sequi solet, nam leo secundum leonis naturam agit, & ignis naturæ, ignis actiones seruat conuenientes, Ita cum, baptismo renati, recipiunt quoddam esse spirituale, ac diuinum ad similes etiam actiones, hoc est ad diuinas assurgere debent, sic ratiocinatur August. diabolo renuntiare professi estis in prima professione, non hominibus, sed Deo & Angelis conscribentibus dixistis renuntio Sathanae, & omnibus pompis eius, renuntiate non solis vocibus, sed & moribus.] Sic etiam Chrysost. vult hanc vocem renuntiandi Sathanae per totam vitam à Christianis usurpandam, & in ore habendam, sicut (ait) sine calceamentis, & sine vestimentis, vestrum nemo, in forum descendere eligeret, Ita sine hoc verbo, nunquam in forum prodeas, sed cum es ianuæ vestibula progressurus, hoc prius verbum loquere, Abrenuntio tibi Sathana, & coniungor tibi Christe.] Christus vero cum Apostolos per orbem prædicaturos mittebat, duo simul iniungit facienda, primum; Docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Secundum Docentes eos seruare, quæcunque mandauimus vobis.

Lib. 4. de Symb. ad Cath. c. 1. **Confirmatio, penitentia, Ordo Sacer, Matrimonium.**
Cap. X. X.

Hom. 21. ad pop. Ant.

Matt. 28.

Confirmati tenentur ad fidei confessionem.
In Ecclesia Dedic. Serm. 1.
De ijs qui myst. ini-

EX Confirmatione, argumenta duci possunt in genere hortatorio vt fortiter in omnibus, maxime in fidei confessione nos geramus, Sic Petrus Dam: In Baptismo (ait) spiritus datur ad veniam, hic ad pugnam, ibi mundamur, ab iniquitatibus, hic virtutibus præmynimur.] Et Melchisedes Papa ad Episcopos Hispania, In baptismo inquit regeneramur ad vitam post baptismum confirmamur ad pugnam, in baptismo abluimur, post baptismum roboramur, vt regeneratis, cultos, & consolator & tutor adsit Spiritus sanctus. Ambros. Repete. (ait)

(ait) quia recepisti signaculum spirituale (loquitur de Sacra-
 mento Chriftianitatis) serua quod accepisti, signauit te Deus pa-
 ter, confirmauit te Chriftus Dominus, dedit pignus spiritus in
 cordibus nostris.] August. ex eo quod in hoc Sacramento vngi-
 tur frons cruce sic argumentatur, Vsq; adeo de cruce non
 erubescio, vt non in occulto loco habeam crucem, sed in fron-
 te portem, & subdit, quia in fronte erubescitur, ille qui dixit,
 qui me erubuerit coram hominibus, erubescam & ego eum co-
 ram patre meo, ipsam ignominiam, quodammodo, scilicet Cru-
 cis, & quam pagani derident, in loco pudoris nostri constituit:
 Audis hominem insultare impudenti, & dicere, frontem non
 habet, quid est frontem non habet? Impudens est, Non habeam
 nondam frontem, regat eam, crux Domini mei.] Ex Sacramen-
 to penitentiae ac Confessionis, argumenta afferri possunt ad
 eius frequentem vsu persuadendum, Eo quod Chriftus Domi-
 nus ad remittenda peccata instituit remedium hoc, tam facile,
 solum enim requiritur vt tu doleas, & proponens vitæ mu-
 tationem in melius, peccata tua secreto accuses coram Sacer-
 dote, & statim iustificaberis, absolutus ab omni crimine, tam
 commune, quia passim, est reperire Sacerdotes, cum potesta-
 te absoluendi, & clauibus, tam efficax, non ad præeritorum
 modo, peccatorum remissionem, sed ad præseruandum item
 a futuris maximè opportunè, & singulare remedium. Potest ad
 id confirmandum experientia, non modo singularum persona-
 rum, quæ tantum adiumenti senserunt, ex hoc frequentiori vsu,
 sed etiã magnarum ciuitatum, emolumenta afferantur, vbi enim
 hæc frequentia viget, odia plurima, & dissidia cessant, homines
 ab iniurijs magis abstinent, lites diminuuntur, & multa crimi-
 na exulant, adeo vt in quadam Germaniæ vrbe, vbi per hæreti-
 cos, confitendi præceptum, & vsus defecerat & multa conse-
 quenter delicta excreuerant fuerit rogatus Carolus Quintus
 vt sua auctoritate, confessionis vsu restituere iuberet. Item ex
 multiplici bono, quod affert, idem suaderi potest, cuiusmodi
 est maior aliqua certitudo gratiæ, prout haberi potest in hac vi-
 ta, quandoquidem virtute clauium etiam ex attrito fit peni-
 tens contritus, dantur vires contra tentationes & fomitem,
 tolluntur aliquo modo, pro ratione doloris, etiam poenæ pecca-
 torum, Magna conscientia, tranquillitas aduenit. Ex eadem
 natura, & virtute Sacramenti huius admonenda sunt omnes,
 vt parati accedant, ne forte nouo sacrilegio, conscientiam, cõ-
 maculent. Sacerdotes etiam admonendi sunt, vt ad hoc tribu-
 nal

tiatur. c. 7.
in fine.

In ps. 141.

Frons vngi-
tur ne erube-
scamus Chri-
stus confiteri.

Sacramentum
confessionis
frequenter su-
scipiendum.

Confessionis
frequentis
fructus.

Ordo sacer-
 dotum
 Isa. 24.
 In 2. parte
 past. c. 7.
 Thren. 4.
 Mal. 2.
 Eccl. 30.
 Matr. 3.
 bona.

nal rite habendum, scientiam idoneam, & necessariam habeat
 coniunctam cum vitæ sanctimonia, cum prudentia, & discre-
 tione spirituum, cum zelo, ne Christi sanguinem temere effundat,
 & alienorū peccatorum, participes efficiantur vt loquitur Co-
 cilium Tridentinum. Ex Sacramento ordinis sacri, occasio sese
 offeret, admonendi Ecclesiasticos viros vt intelligant, quanta
 vitæ puritate ac præstantia virtutum ceteris omnibus præire
 debent, ne illud merito obijciatur à Deo quod per Isaiam que-
 ritur. Sicut populus ita & Sacerdos, quæ planè querela, tunc in-
 re locum habet, quando (vt ait Greg.) qui spirituali officio fun-
 gitur, agit ea quæ illi faciunt, qui adhuc de studijs carnalibus
 iudicantur; Vt dent operam, ne illa rursus Hieremiæ lameta-
 tio cantari cum lugubri lætu possit, quomodo obscuratum
 est aurum, mutatus est color optimus, abscissi sunt lapides san-
 ctuarij in capite omnium platearum, qui nutriebantur in ero-
 ceis amplexati sunt stercora. Meminerint, quanta puritate mè-
 tis & corporis fulgere debeant, qui sacrosancta mysteria cor-
 poris, & sanguinis Christi contrectant, ijsq; aluntur, legant titu-
 lum de Vi: & hon. Cler. Intelligat se Dei ad populum esse lega-
 tos, vt Dei mandata deferant, & populi ad Deum, vt pro pecca-
 tis populorum preces fundant, ideoque & scientia illustres sint,
 ob id enim apud Malachiā dicitur, Labia Sacerdotis custodiant
 scientiam; & legem requirunt de ore eius, quia Angelus Domi-
 ni exercituum est; ne ex defectu scientiæ à Deo illi obijciatur
 quia tu scientiam repulisti, repellam te & ego ne sacerdotio fun-
 garis mihi, obseruent quod dicitur de Symone Onia: filio in af-
 censu altaris sancti, gloriam dedit sanctitatis amicum, id est
 cum ad altare holocaustorum ascendebat sacris operaturus,
 ipsum amicum sanctitatis, hoc est, vestes sacras potestatis qui-
 bus amicus erat, dedit gloriā, id est gloriosas reddidit, quia
 vitæ suæ sanctitate, eas ornabat sicut ab eis ornabatur. Vtilis
 etiam est hic locus vt populis significetur, qua veneratione de-
 beant Ecclesiasticum statum venerari, & prælati obedire, cum
 locum Dei; & Christi habeant; & sit ab eodem Christo predi-
 ctum, qui vos audit me audit, qui vos spernit me spernit. Ma-
 trimonium habet tria bona, Fidem, Prole, ac Sacramentum, Ex
 quibus Ecclesiastes aliquot ad suadendum vtilia colligit argu-
 menta. Ex primo bono docebit, quanta charitatis coniunctio-
 ne se inuicem diligere coniuges debeant vt fidem sibi datam
 seruent, & sit honorabile coniugium eorum; & thorus immu-
 culatus, nam qui matrimonium, solo carnis affectu suscipiunt
 sunt

super hos ait Angelus Tobia potestatem habet demonium. Ex Tob. 6. secundo quanta cura liberos debeant educare, & Christianis moribus institueri. Ex Tertio quanta morum sanctitate fulgere coniugatos deceat, cum eorum connubium, magni illius Sacramenti figura sit, quod est inter Christum, & Ecclesiam.

Eucharistia Sacramentum, & extrema unctionis.

Cap. XXI.

Eucharistia, Primò ponit mihi ante oculos recentem, quam de Christo, eiusque mysterijs. conservare debeamus memoriam, cum in hunc ipsum finem a Christo sit instituta cum dicat, Hoc facite in meam commemorationem, præsertim quod idem ipse Dominus reali præsentia sub panis, ac vini accidentibus in altari assistat, qui nunc apud Deum patrem residet. Ita enim benignissimus Dominus, nostrique amantissimus, vult fidem nostram excitare, fiduciam erigere, charitatem accendere, sic nos ei cultum latræ, ac religionis præsentem, perfectius exhibere possumus, sicut Angeli, ac beati faciunt in cælo coram Agno procubentes, eique perpetuas laudes accinentes, sic in omni nostra necessitate habemus ad quem confugiamus, tanto facilius audiendi, quam olim in veteri testamento ad tabernaculum fœderis recurrentes, quanto nobilius est Christi corpus quam antiquum illud tabernaculum, licet ex imputribilibus lignis compactum. Secundo neque se adorandum solummodo, reliquit, sed quod est maius etiam manducandum, quæ fuit admodum singularis & verè Deo digna inuentio, ut scilicet renatis cœlesti Semine filijs cœlestem etiam, quo nutrentur, & adolefcerent cibum prouideret, iuxta illud Concil. Trident. pronunciatum, sumi (inquit) voluit Christus hoc sacramentum, tanquam spiritualem animarum cibum, quo alantur & confortentur viuentes vita illius, qui dixit, qui manducat me, & ipse viuet propter me, & tanquam antidotum, quo liberemur à culpis, & à peccatis mortalibus præseruemur. Sicut etiam Cyr. differens ait sedat in nobis manens Christus sæuitem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat per turbationes animi extinguit, & sicut pastor bonus, qui animam suam pro ouibus posuit ab omni nos erigit casu. Hæc planè manducatio eo tendit, primò ut vnum cum Deo efficiamur, secundo ut inter nos item vnum simus, Etenim communicantes, eius corpori, & sanguini, omnium eius meritorum, participes

B b

10. 17. 101

Hom. 11. ad Pop.

1. 1. 1. 1. 1. 1.

Cur institu- ta Eucharis- tia.

2. Cor. 10.

Hij. 6. 2.

Seff. 13.

quo alantur & c. 2.

Lib. 4. in Ioan. c. 17.

in fine.

Vnio cum Christo & inter nos.

1. 1. 1. 1. 1. 1.